

[Miljøministeren]

folk, der netop på disse områder har stor kompetence.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om danske naturparker.

Af Løvig Simonsen (S) m.fl.
(Fremsat 16/1 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Den store interesse, som brede kredse i tinget i øjeblikket viser naturen, påskønner ingen mere end jeg. Først fik vi det radikale beslutningsforslag om naturbeskyttelse og naturgenopretning, efterfulgt af forslag om en styrkelse af naturbeskyttelsen gennem flytning af jagten til miljøministeriet. Så kom VS' og SFs forespørgsel i forbindelse med min redegørelse angående marginaljorderne, og nu kommer så det socialdemokratiske beslutningsforslag om danske naturparker.

Der skal ikke herske tvivl om, at jeg værdsetter de intentioner, der ligger bag disse initiativer, for de er jo alle udtryk for et ønske om at sætte varetagelsen af de såkaldt bløde miljøinteresser i fokus, en tankegang, som jeg også gjorde mig til talsmand for under debatten her i tinget om prioriteringerne på miljøområdet.

Jeg synes imidlertid, det er vigtigt, at vi ikke kaster os ud i ukoordinerede initiativer.

Vi må nok give os tid til at tænke os om, vi må sætte tingene i en sammenhæng. Der er i virkelighedens verden sket meget gennem de senere år, meget, som leder tankerne hen på naturparker. Naturområder er blevet sikret gennem fredninger eller gennem statslige opkøb. Lad mig blot nævne Vadehavet, Ringkøbing Fjord og Skallingen.

De nationale fredningsinteresser er markeret gennem fredningsstyrelsens bog om Danmarks 44 større nationale naturområder, men også gennem statsskovvæsenets vandrefolde-re; de fortæller om udvalgte naturområder på statens arealer. Væsentlige arealer inden for de sammenhængende naturområder administreres af miljøministeriet, som i sin drift og planlægning søger at tilgodese såvel naturbeskyttelse som naturbenyttelse.

Hertil kommer, at amtskommunerne gennem deres planlægning og forvaltning af naturressourcerne er med til at sikre større eller mindre sammenhængende naturområder.

Flere af de områder, der er behandlet i fredningsstyrelsens bog, svarer jo til, hvad man ude i Europa kalder naturparker eller nationalparker.

Man kan spørge, om vi her i landet ville vinde ved, at sådanne områder får en slags formel status som naturparker. Det vil være oplagt at diskutere dette nærmere under det kommende udvalgsarbejde. Jeg vil dog allerede nu sige, at der gør sig så store forskelle gældende med hensyn til befolkningstæthed, geografi, administration og lovgivning, at vi i hvert fald ikke uden videre kan importere de udenlandske naturparkbegreber.

Der er endvidere kun få steder i Europa, hvor man har så gode generelle beskyttelsesregler for naturen som i den danske lovgivning. Jeg tænker på naturfredningsloven, skovloven, by- og landzoneloven, lands- og regionplanloven og miljølovgivningen. Specielt fredningsinstituttet er noget særligt i forhold til udlandet.

Jeg vil godt lade det spørgsmål stå åbent, om vi i virkeligheden, som foreslået i beslutningsforslagets pkt. 1, behøver ændringer i lovgivningen for at indføre naturparker i Danmark. Danmark kunne jo rent faktisk efter de regler, der gælder f.eks. for de engelske naturparker, næsten – jeg siger udtrykkelig: næsten – betegnes som én stor naturpark.

Det står mig i øvrigt uklart, hvorledes forslagsstillerne definerer indholdet af naturpar-